

Stara cerkev, ki se v vizit. poročilu omenja k.l545 kot " Sannt Osswaldt zu Dobia"

Vizit. poročilo iz l.1651 pravi: " Ecclesia S.Usvaldi. Altare maius non consecratum. Lateralia altaria nuda sunt. Calicem habet opignoratam apud Ecclesiam M B.M.V. in Sagor.

L.1654 Pro Eccl. S.Usvaldi respondit idem d. Vicarius, quod sit aliquid in tecto renouatum, de caetero nichil: sunt 4 syndici positi et nullus eorum comparuit. Nichil dicitur habere prouentuum, Syndici fecerunt collecturam frumenti, et aquiuerunt ad 10 schaff. Hoc et nichil aliud habet Eccl.

L.1737 je bil blagoslovljen vel.oltar (listina v skrinjici za relikvijske (str. 167) ^{Sredi lo.stol} ~~regaxiata~~ je c. bila v zelo slabem stanju (~~strop~~ lesen strop in lesen zvonik sta bila popolnoma preperela) Tudi vel.oltar je bil v zelo slabem stanju.

L.1860 so postavili nov zvonik na zap.strani.

L.1872 so obokali celo cerkev, postavili pevski kor in celotno c. restavrirali. Notica iz l.1885: novo restavrirana c. ima tristrano zaključen prezbitერი ki ima v zaključku eno staro gotsko okno, ki pa je do deteljčastega krogo- vičja zgoraj zazidano.

Cerkev ima samo en oltar in orgle, ki jih je naredil Anton Omerzel iz Ko- preiniz. Dvoje majhnih zvonov je bilo vlitih, majhni l.1862 in veliki 1872.

Ign.Orožen: Das Dekanat Drachenburg, l.1887, str.166-168.

Filiala, posvečena sv. Ožbaltu.

Pravilno orientirana cerkev stoji v naselju Dobje v n.v. ca 465 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887; Farna kronika.

Cerkev sestavlja: predzidan kvadraten zvonik, pravokotna ladja in ožji, 3/8 zaključeni presbiterij z na severu prizidano zakristijo. Gradna je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, pultasta, Opečne; zvonik ova čebulasto-laternasta, škodlasta.

Zunanjščina: Zvonik je brez vsake členitve, enako tudi ladja in presbiterij. Zvonikov napušče je konakven in se nad urnimi kazališči polkrožno sloči. Ob oglih ga ločijo lizene. Portal je potlačen ppk, ostale line so pp in pps, zvonove pa so ppk. Ladjina okna so ppk (1 je v severni, 2 sta v južni steni) portal v južni steni pa je pp, lesen. Presbiterij ima v južni steni ppk okno, v zaključnici pa v spodnjem delu zazidano okno, ki je zašiljene gotške oblike in se končuje v trilist. V jugovzhodni poševnici je opazno zazidano gotško okno, medtem ko je južno okno predelano prvotno, gotško, Zunanjščina dokazuje, da je bila cerkev enkrat močno dvignjena..

Notranjščina: Tlak je kamenit. Zvonica ima kapasti obok, levo pa stopnišče na pevsko emporo. Zidana pevška empora počiva na 2 stebrih. Ladjo členijo 2 para slopov, 3 oproge in 3 kapasti oboki. Slavlok je ppk. Ima napis: OBOKANA 1872. RENOVIRANA 1910. Presbiterij pokrivakapa in zaključek. Zakristija je kasnejši dozidek.

Oprava: Oltar v baročni tradiciji in orglje (izdelal Anton Omerzel 1880 iz Koprivnice) je iz l. 1873. in bp.

Oprema: Lestenec je glažutersko delo.

Kelih je poznogotski. Ima 6-listno nogo, ovito z grčavo vejico in okrašeno z ornamentiko in podobo viteza (vse vgravirano), širok nodus, napis IHESUS in plitvo, rahlo usločeno kupo.

Zvonik: Zgrajen je bil l. 1860. Je brez zvona. Je prizmatičen!

Podstrešje: Oboki so opečni. Ob priliki obokanja je bil presbiterij dvignjen za 2, ladja pa za 1.5 m. Zvonik in zakristija sta dozidka.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1545. kot Sannt Oswaldt zu Dobia. Iz vizitacijskih zapisnikov 17. stol. se vidi, da je bila cerkev ~~slabo~~ slabo vzdrževana. V tretinji 18. stol. so morali cerkev obnoviti, kajti l. 1737 jo je znova posvetil ljubljanski škof Felix Schrattenbach. V sredi 19. stol. je bila cerkev zopet derutna. Ker je bil njen leseni strešni stolpič že popolnoma preperel, so l. 1860. postavili sedanji zvonik. Leta 1872. so odstranili leseni strop v ladji in obok v presbiteriju, vso cerkev dvignili ter nanovo obokali, vanjo pa vgradili zidano pevsko emporp. Verjetno so takrat prizidali tudi zakristijo. Zadnjič je bila cerkev obnovljena l. 1910. Kot dokazuje napol zazidano gotsko okno v presbiterijev zaključku, je cerkev v osnovi gotska, iz 15. stol. Obsegala je ravno krito ladjo z lesnim strešnim stolpičem in obokani presbiterij. Glavne predelave je cerkev doživela v letih 1860-1873, ko je dobila sedanjo obliko.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.12,12' (zapiski 1960).

